

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Rupertus Ep. 27. Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

162 VITÆ SANCTORVM. 27. Martii.
*vita hujus lubrico fidens perituram insumit operam,
nec advertit, quoniam vapor est ad modicum parens,
& vanitas vanitatum. S. Bern. in sent.*

S. RUPERTUS EP. 27. Martii.

Sanguinem suum, quem ad Franciæ Reges Du-
cesque Hiberniæ referebat RUPERTVS, tum
nobilem esse probavit, quando Vangionum Epi-
scopus virgis servilem in modum per urbem cæ-
sus, & in exilium est actus. Sed nobilissimo exuli
dignum domicilium patuit, Bojaria. Huc evoca-
tus in exilium inde superstitionem misit, & pri-
mus ferè Boiis patriam suam cælum ipse exul
ostendit, regemque primò Theodonem, tum
proceres, mox populum magno numero sacro
fonte lustravit. Abhinc sedem & arcem sacrorum
Juvaviæ (quæ hodie Salisburgum est) posuit, mox
Cœnobium hîc templumque D. Petro, alterum
dein montibus, idque D. Maximiliano sacrum,
velut præsidium sanctæ religionis imposuit, pro-
digiosis ignibus tunc nobile. Sub hæc in patriam
magnis itineribus contendit, novasque auxiliares
copias viros XII. adduxit, sui planè, ut aliud nihil
dicam, simillimos. His adjuvantibus bellum san-
ctum, totam penè Bojariam Christo subegit, tem-
plaque velut propugnacula pietatis plurima pas-
sim extruxit. Inter hæc utique & pulcherrimum
ornamentum patriæ, & firmissimum munimen-
tum Ædes veteris Oetingæ numeratur, DEIPARA
sacra; ut quando huic omnia se debere Boii fa-
tentur, multum profectò etiam RUPERTO de-
beant, qui Regionis tutelam, eam VIRGINEM
inquam, princeps conciliavit. Obiit anno DC.
XXVII. fati sui certus & dei. Parentare lacrimis
omnes

omnes Boii, sed Angeli cantu festivo visi: illi sordidati, hi candidati: ut nosset illos funeri, hos animi triumpho adesse. *Ex Surio.*

Ad omnem tentationem, ad omnem tribulationem, ad omnem denique cujusque modi necessitatem, aperta est nobis urbs confugii; sinus Matris expansus est, parata sunt foramina petra, patent viscera misericordiae Dei nostri. S. Bern. serm. 7. Qui habit.

S. GUNTRAMUS C. 28. Martii.

Qui Reges salvam majestatem, & regna sua volunt, rectè arces ædificant, & propugnacula; sed rectiùs iidem aras struunt templaque, & ad stipendia optimos præsidarios, egentes evocant. Inter hos meritò Regem GUNTRAMVM numeramus, pulcherrimum Galliae lilium, & meritò in Marianum hortum transplantandum. Regias hic gazas omnes, vel in sinum pauperum, vel templorum adyta prodigus sparsit. Certavit verò cum GUNTRAMO DEVS, nunquam non victor, si de liberalitate cum homine certamen sit. Et forte fortunâ somno, ad quem à venatione fessum perstreptentis rivuli susurrus invitaverat, aliquantum indulgebat. Hic, qui pro dormiente vigilabat, armiger, videt Dominum cum somno nescio quod animalculum proflare; ei cum pontem ense regio struxisset, aquas superavit, & proximo spelæo successit, paulò post viam eandem relegens ore denudò Regis se abdidit. Subinde hic evigilat, & somnium de reperto thesauro narrat. Sed & armiger subjicit, quæ vigilans somniaverat. Ergo in specum itur, & ingens auri vis eruitur, sed omnis iterum cælo, hoc est templis, & egenis transcribenda. Quo factum, ut sicam eorum, qui parricidas